

Молитва в каньона

От Карстън К., 11 г., Юта, САЩ

Миналата година отидохме на преход с баща ми и брат ми. Навлязохме надълбоко в каньона. Скоро тръгнахме по странична пътека. Открихме големи пещери и места със стръхотни гледки. Качвахме се все по-нависоко по клатещи се скали и стръмни хълмове.

И след време напълно се загубихме. Не знаехме по кой път да поемем, за да стигнем до ниската част на каньона. Бяхме влезли в гъст храсталак и затова изгубихме поглед и към върха, и към дъното на каньона. Започнах наистина да се разстройвам. Нито аз, нито таткво знаеше накъде да вървим!

Ставаше тъмно и студено и не виждах как ще

излезем от каньона. Знаех, че Небесният Отец знае накъде да тръгнем.

Казах: „Ако искаме да излезем оттук, трябва да се помолим!“. Така тримата коленичихме в молитва и помолихме Небесния Отец да ни изведе от каньона.

Когато започнахме да ходим, едно чувство ми подсказа, че когато видя високо право дърво, трябва да завия наляво. След като завих наляво, видях колата ни. Знам, че Небесният Отец ни помогна да излезем от каньона. Небесният Отец отговори на нашата молитва и ние бяхме в безопасност, точно когато слънцето залязваше.

Много съм благодарен за силата на молитвата и за Небесния Отец, Който слуша. ■